

til en afvigende Forklaring, hvilken han agter at bekendtgjøre med det første.

Den naturlige Tilböielighed, Menneskene have til at ophöie deres Fædreland, har alt for ofte havt Indflydelse paa Historien, og ofte ladet Forfatterne tilegne deres Folk, eller dets udmærkede Konger en eller anden Hædersdaad, som en grundig Critik ikke finder i Historiens Optegnelser. Vore Lærde have i de nyere Tider med berömmelig Sandhedskjerlighed dröftet de gamle Beretninger, og derved i Grunden fremmet Fædrelandets Ære, i det Sandheden straalere desto klarere, jo mere sikkert det er, at enhver Opdigtelse bandlyses. Blandt de ei rigtigt hjemlede Beretninger var ogsaa den, at *Harald Blaatand* havde givet Folket en Lovsamling. Professor *Nyerup* har forelagt Selskabet en Beretning over de didhensigtende Undersögelser. Han gör opmærksom paa, at Kong *Haralds* Iver for Christendommen og Yndest for Geistligheden har erhvervet ham rigelige Løvtaler af Middelalderens Skribenter, *Adam af Bremen*, *Dudo* Abed i St. Qvintin, *Helmold*, *Albert fra Stade* o. s. v. For at intet skulde mangle i hans Mindes Forherligelse, tillagde *Helmold* og *Albert* ham endog den Ære, at have været en udmærket Lovgiver. Forfatteren viste at denne Ros ene og alene grunder sig paa et Sted hos *Adam af Bremen*, som disse to smaglöse og höist ukritiske Krönikeskrivere have misforstaaet.

Stedet, der saa vrangt fortolkedes, er i *Adams Kirkehistorie*, 2den Bog, hvor man vexelviis omtaler snart Kong *Haralds* og snart den Bremiske Erkebiskop *Adaldags* Bedrifter, beretter deres Död strax efter hinanden, og tilföier over hver af dem især en kort Løvtale. Efter en kritisk Dröftelse af det nævnte

Sted, godtgjör Forfatteren at de omhandlede Love ikke hidrörte fra Kongen men fra Erkebiskopen.

Forfatteren viste derpaa hvorledes Stedets rigtige Udtydning var bleven ahnet af *Conring*, antaget af *F. S. Hahn*, og endeligen med tilstrækkelige Grunde understöttet af *S. F. Friccius*, (i Shleswig holsteinische Anzeigen 1751 N. 26 — 28 og i *Dreyers* vermischte Abhandlungen 3ter Theil).

Friccius's grundige Beviisförelse kunde dog ikke formaae Dansk Patriotisme til at give Slip paa et for en Dansk Konge saa hæderligt Kapitel i sin Lovhistorie, og *Kofod Ancher* skrev en meget vidtlöftig Deduction, for at hævde *Harald* den Lovgiverære, han igjennem saa mange Aarhundreder havde været i upaaanket Besiddelse af. Da *Kofod Ancher* imidlertid ikke, med al sin Lærdom og Skarpsindighed, var i Stand til at hæve alle kritiske Vanskeligheder, sögte *Suhm* ved en ny Fortolkningsmaade, at udbrede Lys over det omtvistede Sted. Denne Fortolkning er vel meget sindrig, og mödtes med almindelig Bifald af alle vore nyere Lovhistorikere, men Forfatteren söger af Stedets Sammenhæng med det övrige at vise, at den dog ikke holder Pröve. Forfatterens endelige Resultat er, at man er ligesaa ubeföiet til at kalde *Harald* Lovgiver paa Grund af det anförte Sted hos *Adam af Bremen*, som til at kalde ham Keiser paa Grund af Jellingemonumentet.

Ordbogscommissionen

har i forrige Mödeaar revideret det sidste af det vidtlöftige Bogstav O, hvortil efter Ordbogens Plan ogsaa Ö hörer. Disse to Bogstaver ville udgiöre henved 40 Ark, som kunne ventes trykte til Enden af Aaret.